

...MORE TO IT...

เมษายน 2549



 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Accessibility)

 คร่าวบำบัดโรค

 กลุ่มการจำแนกปลาโอในภาคสนาม

 กลุ่มการจำแนกปลาทูน่าในภาคสนาม

 คำนิยมสร้างสรรค์ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Accessibility)



ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

Kriengsak@bangkokcity.com,

<http://www.ifd.or.th>

วิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงเมื่อ ปี พ.ศ. 2540 ทำให้องค์กรธุรกิจหลายแห่งต้องปิดตัวลง ในขณะที่บางองค์กรยังสามารถดำรงอยู่ได้ จึงเกิดคำถามที่น่าสนใจว่า เหตุใดบางองค์กรธุรกิจจึงสามารถประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของบริบทต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การแข่งขัน และสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ คำตอบที่น่าสนใจที่มีการค้นพบคือ องค์กรส่วนหนึ่งได้แปรเปลี่ยน

"ความรู้" มาเป็นทรัพยากรที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร

ความรู้เป็นหัวใจของความสำเร็จทางธุรกิจในโลกยุคใหม่ รวมทั้งเป็นตัวกำหนดความอยู่รอดทางธุรกิจด้วย เพราะความรู้ช่วยให้องค์กรสามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น สามารถเตรียมความพร้อมในการรองรับวิกฤตได้อย่างดี ดังที่ Peter F. Drucker ปรมจารย์ทางด้านการบริหารธุรกิจของโลก ได้กล่าวว่า

ความรู้เป็นฐานใหม่ของการแข่งขันในสังคมหลังยุคทุนนิยม ทุนที่สำคัญที่สุดในอนาคตคือ "ทุนทางปัญญา" องค์กรธุรกิจในปัจจุบันจึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความรู้มากขึ้น ซึ่งการบริหารจัดการความรู้อาจเริ่มต้นที่การเข้าถึงความรู้ที่เหมาะสมและจำเป็นต่อองค์กร

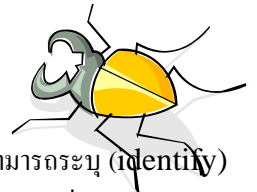
"การเข้าถึงความรู้" เป็นการเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งความรู้ที่มีอยู่ภายในและภายนอกองค์กร การเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่จะช่วยให้องค์กรประหยัดงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการได้มาซึ่งความรู้ที่ต้องการ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าหน่วยงานจำนวนมากกลับไม่มีความสามารถในเรื่องนี้อย่างเพียงพอ เป็นเหตุทำให้องค์กรต้องกลับไปศึกษาในเรื่องเดิมอยู่บ่อยครั้ง เพียงเพราะไม่รู้ว่ามีวิธีการทำวิจัยเรื่องนี้มาแล้ว หรือไม่รู้วิธีที่จะเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่

การระบุขอบเขตเนื้อหาของความรู้ที่ต้องการ

การได้มาซึ่งความรู้ที่องค์กรต้องการ โดยการเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่แล้วนั้น ควรเริ่มต้นจากการที่สามารถระบุ (identify) ให้ได้ว่าขอบเขตของความรู้ที่ต้องการคืออะไร (scope of knowledge) ยิ่งระบุขอบเขตได้ชัดเจนมากเท่าใด จะยิ่งช่วยให้เข้าถึงความรู้ได้ง่ายขึ้นเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น หากต้องการวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร จำเป็นต้องระบุให้ได้เสียก่อนว่าต้องการความรู้ในเรื่องใดบ้าง อาจเป็นความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ๆ ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมที่อาจมีผลกระทบต่อการค้าขายธุรกิจนั้น หรือความรู้เกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนขององค์กร ขอบเขตความรู้ที่เราจะระบุมานี้จะเป็นตัวบอกว่า ควรจะไปหาความรู้จากแหล่งใด จากแหล่งภายในหรือภายในองค์กร ความรู้บางเรื่องอาจหาได้จากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ขณะที่บางเรื่องอาจหาได้จากแหล่งภายในหรือภายนอกองค์กรเท่านั้น ยิ่งมีการระบุขอบเขตได้ชัดเจนมากเท่าใด ยิ่งจะช่วยประหยัดเวลาและทรัพยากรในการเข้าหาความรู้มากขึ้น การเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่ สามารถพิจารณาได้ใน 2 ทางคือ

การเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่ภายในองค์กร

บ่อยครั้งที่องค์กรมักมองข้ามความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในองค์กรหรือพนักงานภายในองค์กร ทั้งที่ความรู้เหล่านั้นมีอยู่แล้วในองค์กรโดยแฝงอยู่ในหลายรูปแบบแทรกตัวอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ในองค์กร ทำให้องค์กรต้องเสียงบประมาณไปกับการว่าจ้างหน่วยงานภายนอกหรือองค์กรจากต่างประเทศมาเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้ความรู้ในบางเรื่องโดยไม่จำเป็น ผู้บริหารจึงไม่ควรมองข้ามความรู้ที่มีอยู่แล้วในองค์กรเพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรในองค์กรอย่างเต็มที่ ซึ่งการเข้าถึงความรู้ในองค์กรอาจกระทำได้หลายวิธี อาทิ



การสืบค้นอดีต (congenital) : โดยการกลับไปศึกษาสิ่งที่คนรุ่นก่อนในองค์กรได้เคยกระทำมาว่าเป็นอย่างไร ศึกษาว่ามีบทเรียนอะไรที่พอจะนำมาใช้ประโยชน์ได้บ้างเพื่อจะไม่เกิดความผิดพลาดแบบในอดีต หรือเป็นการเรียนรู้ความสำเร็จที่เกิดขึ้นในอดีต ในกรณีที่มีเรื่องนั้นไม่มีการบันทึกไว้ อาจต้องใช้การสัมภาษณ์พนักงานเก่าที่ทำงานให้กับองค์กรมานาน ซึ่งอาจเป็นทั้งบุคลากรในระดับปฏิบัติการและระดับบริหาร

การสรุปความจากประสบการณ์ (experiential) : โดยศึกษาบทเรียนแห่งความผิดพลาดและความล้มเหลวที่เกิดขึ้นในการทำงาน พนักงานทุกคนล้วนมีบทเรียนจากการทำงานทุกวัน ผู้บริหารควรหากระบวนการที่ช่วยเก็บรวบรวมบทเรียนที่แต่ละคนได้เรียนรู้ (lessons learned) มาไว้บนเครือข่ายที่ให้พนักงานคนอื่นเข้าไปศึกษาได้ด้วย



การสอบถาม (enquiry) : โดยการเข้าไปสนทนาเพื่อสอบถามความจากผู้มีความรู้เรื่องนั้น ๆ ในองค์กร โดยอาจต้องมีการจัดทำบัญชีผู้รู้ (resource person) ในแต่ละเรื่องไว้ ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงผู้รู้ในแต่ละเรื่องได้อย่างรวดเร็วเมื่อต้องการ โดยอาจจัดอยู่ในลักษณะของทะเบียนความเชี่ยวชาญพิเศษของพนักงานแต่ละคน

การเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่ภายนอกองค์กร ในอีกทางหนึ่ง ความรู้อีกส่วนหนึ่งอาจมีอยู่ในแหล่งต่าง ๆ ภายนอกองค์กร ทำให้ในหลายกรณีที่ต้องครุ่นไม่จำเป็นต้องลงทุนศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเอง เราสามารถตัดยอดความรู้จากองค์กรอื่นที่มีความชำนาญมากกว่าในเรื่องนั้น ๆ แล้วนำความรู้มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับองค์กร ซึ่งแนวทางที่ทำได้ อาทิ

การซื้อ (buying) : อาจอยู่ในลักษณะของการว่าจ้างที่ปรึกษา (consultant) มาช่วยวางระบบการทำงาน เช่น ในบริษัทที่ทำธุรกิจขายหนังสือมีความจำเป็นต้องจัดทาระบบฐานข้อมูลซึ่งบริษัทไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ องค์กรสามารถจ้างบริษัทที่มีความชำนาญมาจัดทำฐานข้อมูลให้ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการเข้าถึงความรู้โดยการซื้อเทคโนโลยีจากภายนอกองค์กร หรืออาจซื้อความรู้ได้โดยการว่าจ้างพนักงานใหม่ที่มีความรู้ในเรื่องนั้น เช่น องค์กรธุรกิจระหว่างประเทศมีความจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายจึงใช้การว่าจ้างนักกฎหมายมาเป็นพนักงาน นอกจากนี้ เรายังสามารถซื้อความรู้จากแหล่งอื่นได้อีก เช่น การซื้อหนังสือหรือเอกสารที่ให้ข้อมูลที่ต้องการ การซื้อระบบสำเร็จรูป (franchise) อันเป็นที่นิยมในปัจจุบัน

การขอยืม (borrowing) : เป็นการไปเรียนรู้ในความรู้ของคนอื่นแล้วนำมาปรับใช้ เช่น การดูงาน การร่วมประชุมสัมมนากับหน่วยงานภายนอกเพื่อนำความรู้จากองค์กรอื่นมาพัฒนาภายในองค์กร การเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมต่าง ๆ การส่งคนไปฝึกอบรมภายนอก หรือศึกษาต่อเพื่อนำความรู้จากภายนอกเข้ามาปรับปรุงภายในองค์กร

อีกรูปแบบที่มีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างการซื้อกับการขอยืมคือ การเข้าหุ้นส่วนเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ (strategic alliance) การผนวกกิจการ (merger & acquisition) หรือการซื้อกิจการ (take over) เช่น บริษัทไอบีเอ็มได้ซื้อกิจการของบริษัทโลตัสเมื่อปี 1995 ในราคา 3.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งมีราคาสูงกว่าที่โลตัสตั้งไว้ถึง 14 เท่าตัว เพราะไอบีเอ็มไม่ได้คิดจะซื้อเพียงโปรแกรมโลตัสเท่านั้น แต่ไอบีเอ็มมองเห็นคุณค่าของความรู้ที่แฝงอยู่ในระบบการทำงานและบุคลากรอันเป็นเอกลักษณ์ของบริษัทโลตัส คนงานของบริษัทโลตัสมีความสามารถพิเศษ มีประสบการณ์ มีความคิดสร้างสรรค์ตรงตามที่ไอบีเอ็มต้องการ นำมาประยุกต์เป็นความรู้ของตนเอง

การเข้าถึงความรู้มีหลายวิธีการ ทั้งการเข้าถึงความรู้ภายนอกและภายในองค์กร องค์กรต้องเลือกวิธีที่จะเข้าถึงความรู้ที่มีความเหมาะสมกับองค์กร โดยควรเริ่มพิจารณาจากแหล่งความรู้ภายในองค์กรก่อน ซึ่งเป็นวิธีที่เสียต้นทุนน้อย และหากจำเป็น เราจึงใช้วิธีการยืมความรู้จากภายนอกซึ่งเป็นวิธีที่เสียทรัพยากรมากขึ้น แต่ข้าน้อยกว่าแนวทางสุดท้ายคือการซื้อความรู้จากภายนอก ผู้บริหารต้องพิจารณาว่าวิธีการใดจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร เพราะในบางครั้งองค์กรอาจได้มาซึ่งความรู้ที่ต้องการ แต่ต้องเสียทรัพยากรทั้งเวลา เงิน และบุคลากรอย่างไม่จำเป็น หากขาดการประเมินอย่างรอบคอบ



ครัวบำบัดโรค

จิง

เป็น “ยารักษาโรคจากกันครัว”ที่มีการศึกษากันมากที่สุดชนิดหนึ่ง และนำมาใช้ทางการแพทย์มากกว่า 5000 ปี สารประกอบทางเคมีหลักๆที่ทำให้เกิดรสเผ็ดในจิงมีสองชนิดคือ สารจินเจอร์รอลและโชกาออลช่วยลดการบีบตัวของลำไส้ ทำให้ระบบย่อยอาหารมีฤทธิ์เป็นกลาง และยับยั้ง “ศูนย์อาเจียน”ในสมอง

จิงใช้กินแก้เมาสเมารือ โดยกินจิงผง ¼ ช้อนชา หรือจิงสดหั่นเป็นแว่นหนาหนึ่งเซนติเมตรอย่างน้อยสัก 20 นาที ก่อนออกเดินทาง

นักวิจัยชาวเดนมาร์กรายงานว่า หากกินจิงผงหรือจิงสด 1/3 ช้อนชาตั้งแต่เริ่มมีอาการเดือนว่าจะไม่เป็นไมเกรนจะช่วยลดอาการได้ จิงจะไปกีดกันสารเคมีพรอสตาแกลนดินที่ทำให้หลอดเลือดในสมองเกิดอักเสบ

สารพรอสตาแกลนดินชนิดที่ทำให้ปวดไมเกรนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบวมในผู้ป่วยที่เป็นข้ออักเสบรูมาตอยด์หรือข้อเสื่อมได้เช่นกัน การศึกษาผู้ป่วย 56 ราย พบว่าจิงช่วยบรรเทาอาการได้ในผู้ป่วยข้อเสื่อมร้อยละ 55 และผู้ป่วยโรคไขข้อรูมาตอยด์ร้อยละ 74

แพทย์มักแนะนำให้ผู้ป่วยกินยาแอสไพรินวันเว้นวันเพื่อช่วย “เจือจาง” เลือด จิงก็ให้ผลเช่นเดียวกัน แต่ไม่ทำให้แสบท้องเหมือนกินแอสไพริน

จิงช่วยป้องกันไม่ให้ร่างกายผลิตสารที่ทำให้เกิดการหดตัวของหลอดเลือดและเป็นไข้ สารจินเจอร์รอลในจิงยังเป็นยาระงับอาการไอด้วย

ขนาดที่ได้ผล: เหย้าจิงสดแว่นขนาดหนึ่งเซนติเมตรนำมาฝนเพื่อให้ได้สารออกฤทธิ์มากขึ้น, จิงผงหนึ่งช้อนชา, ผลึกจิงหนึ่งถึงสองก้อน, ชาจิงหนึ่งถ้วยโดยใช้ชาถุงหนึ่งซอง หรือจิงสดผงครึ่งช้อนชาใส่ลงในน้ำร้อนหนึ่งถ้วย, เบียร์จิง หรือจินเจอร์เอล 350 มิลลิลิตร (ผสมจิงแท้ ไม่ใช่แต่งกลิ่นอย่างเดียว) สารออกฤทธิ์ในจิงยังคงอยู่ไม่ว่าจะผ่านกระบวนการแปรรูปแบบใด บางคนชอบกินจิงแคปซูลมากกว่า ขนาดปกติที่กินคือ 100-200 มิลลิกรัม (มก) วันละสามครั้ง

ปีโตรเลียมเจลลี่

ส่วนมากรู้จักกันตามชื่อยี่ห้อว่าวาสลีนปีโตรเลียมเจลลี่ใช้ได้สารพัดประโยชน์แพทย์มักนิยมให้ใช้ปีโตรเลียมเจลลี่ทาให้ความชุ่มชื้นแก่ผิวในฤดูหนาว เพราะเข้มข้นกว่าและเก็บกักความชุ่มชื้นได้ดีกว่าโลชั่นธรรมดา

ถ้ามือและเท้าคุณแห้งแตก ทาปีโตรเลียมเจลลี่ให้หนาเป็นพิเศษ แล้วสวมถุงมือหรือถุงเท้าก่อนนอน ถ้าจะปกป้องผิวอย่างได้ผลที่สุด ให้ทาปีโตรเลียมเจลลี่หลังอาบน้ำ

ปีโตรเลียมเจลลี่เป็นปราการป้องกันไม่ให้ผิวคุณถูกลมได้เป็นอย่างดี

ทาปีโตรเลียมเจลลี่ลงบนแผลแห้งแตกสะเก็ดที่เกิดจากโรคสะเก็ดเงิน ผิวจะได้รับการหล่อลื่น ทำให้สะเก็ดแข็งและคันหลุดลอกออก

แต่มปีโตรเลียมเจลลี่เพียงเล็กน้อยไว้ในรูจมูกเพื่อดักละอองเกสรดอกไม้ที่ปลิวล่องลอยไปในอากาศก่อนที่ละอองจะเข้าสู่ทางเดินหายใจของคุณและก่อให้เกิดปฏิกิริยาภูมิแพ้

ถ้าคุณเป็นคนทีเลือดกำเดาไหลง่ายพยายามรักษาเชื่อบูโพรพจนูมิให้ชุ่มชื้นอยู่เสมอ โดยใช้ปีโตรเลียมเจลลี่ทาภายในโพรงจมูกเคล็ดลับนี้มีประโยชน์มากโดยเฉพาะเวลาเดินทางโดยเครื่องบิน



มะนาว

เมื่อกินน้ำมะนาวจากกลีบมะนาวฝานหรือคั้นน้ำมะนาวสดจะได้คุณค่ากว่ารสชาติเปรี้ยวจัดจนเจ็บฟัน มะนาวแต่ละลูกมีวิตามินซี 40 มก. เท่ากับปริมาณที่แนะนำให้กินต่อวัน ร่างกายใช้วิตามินซีกระตุ้นการทำงานของเซลล์ภูมิคุ้มกันและผลิตคอลลาเจนที่เสริมสร้างเนื้อเยื่อ ช่วยรักษาแผลให้หายเร็วขึ้น

น้ำมะนาวอุดมด้วยกรดซิตริก สารเคมีที่ช่วยลดการจับแคลเซียมออกจากร่างกายและช่วยป้องกันการก่อตัวของก้อนนิ่ว คั้นน้ำมะนาวที่คั้นจากผลมะนาวสดผสมน้ำตาลปริมารน้อยที่สุดวันละสองลิตรได้ผลดีพอๆกับการรักษาด้วยยาไซเตรต

มะนาวรสเปรี้ยวรีดมีไบโอฟลาโวนอยด์ (กลุ่มฟลาโวนอยด์ที่มีต้นกำเนิดจากพืช) ที่เรียกว่า “รูติน” มาก ทำให้ผนังหลอดเลือดดำและเส้นเลือดฝอยแข็งแรงขึ้น บรรเทาอาการปวดและลดการเกิดเส้นเลือดอุดตัน เพียงแค่ใช้มะนาวในการปรุงอาหาร หรือเติมลงในชาที่คั้น

ถ้าใช้มะนาวทาบริเวณผิวหนังที่ตกกระบ่อยๆจะช่วยให้ออกฤทธิ์จางหายได้ในที่สุด หรือใช้แต้มบริเวณที่เป็นฝีจะช่วยให้หายเร็วขึ้น



กระเทียม

กระเทียมมีประโยชน์อื่นๆนอกจากนำมาปรุงเป็นอาหารอีกนับร้อยประการนำมาเป็นยาสมุนไพรที่ควรค่าแก่การพิจารณา และในบางกรณีอาจใช้ได้ดีพอๆกับยาที่แพทย์ใช้ด้วยซ้ำ

กระเทียมมีสารประกอบทางเคมีสำคัญที่สุดชนิดหนึ่งคือสารอัลลิซิน ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นอัลลิซินซินเมื่อกลิบกระเทียมถูกบดหรือเคี้ยว นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าสารนี้ทำให้กระเทียมมีคุณสมบัติหยุดยั้งการเติบโตของเชื้อโรคพอๆกับที่มีประโยชน์ต่อหัวใจ ในประเทศที่ประชาชนนิยมบริโภคกระเทียมอัตราผู้ป่วยโรคหัวใจจะต่ำอย่างเห็นได้ชัด

ผลการศึกษาพบว่า อัตราการจับตัวกันเป็นก้อนของเกล็ดเลือดในผู้ชายที่ได้รับกระเทียมสดหกกลีบลดลงร้อยละสิบถึง 58 รายงานการศึกษาทางวิทยาศาสตร์แนะนำว่าหากกินกระเทียมทุกวันจะช่วยลดระดับคอเลสเตอรอลลงได้ร้อยละเก้าถึง 12

กระเทียมมีฤทธิ์ต้านมะเร็ง ผลการศึกษาพบว่าการกินกระเทียมวันละไม่ถึงกลีบลดความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งต่อมลูกหมากลงได้ถึงครึ่งหนึ่ง การศึกษาในสหรัฐอเมริกาพบว่าสตรีที่กินกระเทียมทุกสัปดาห์มีความเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งในลำไส้ใหญ่น้อยกว่าผู้ที่ไม่กินเลยถึงหนึ่งในสาม ส่วนผลการศึกษาในจีนพบว่าผู้ที่กินกระเทียมมาก (อย่างน้อยวันละหัว) มีความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งกระเพาะอาหารเพียงร้อยละแปดเมื่อเทียบกับผู้ที่กินกระเทียมน้อย

การนำกระเทียมดิบมาทุบแล้วทาแผลช่วยฆ่าจุลินทรีย์ต่างๆที่อาจทำให้เกิดเชื้อเช่น เชื้อราที่ทำให้เกิดโรคน้ำกัดเท้า โรคเชื้อราในช่องคลอด โรคติดเชื้อในช่องหู อีกหลายชนิด กระเทียมฆ่าแบคทีเรียได้หลายชนิด ตลอดจนกำจัดเชื้อโรคได้ทั้งที่อยู่ภายนอกและภายในตัวคุณ

กินกระเทียมสดหรือที่ปรุงไม่ต้องสุกวันละหนึ่งถึงสองกลีบก็ได้รับคุณค่าการป้องกันและรักษาโรคเพียงพอแล้ว ถ้าคุณไม่ยอมกิน “ลมหายใจกลิ่นกระเทียม” ก็เคี้ยวเมล็ดผักชีหรือใบฝรั่งตามสักหนึ่งถึงสองใบ

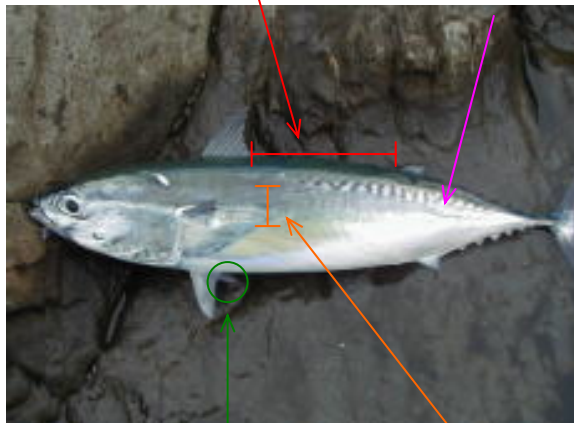
กระเทียมสดให้คุณค่าด้านการป้องกันและการรักษาสูงสุด หากคุณทนรสกระเทียมไม่ได้จริงๆ ก็กินผลิตภัณฑ์เสริมอาหารชนิดเม็ดแทนได้ ขนาดที่แพทย์แนะนำคือ วันละ 400-600 มก. แต่คุณอาจกินขนาดนี้วันละสี่ครั้งก็ได้ถ้ารักษาโรคหัวใจหรือใช้หัวใจใหญ่ เลือกผลิตภัณฑ์ชนิดที่ได้มาตรฐานซึ่งมีสารอัลลิซิน 4,000 ไมโครกรัมต่อเม็ด อย่ากินกระเทียมในขนาดที่ใช้เพื่อรักษาโรคถ้าคุณใช้ยาต้านการแข็งตัวของเลือด

ที่มา : สรรสาร. มีนาคม 2549

คู่มือการจำแนกปลาโอในภาคสนาม

ครีบท้องแรกห่างจากครีบท้องที่สองมาก

แถบตั้งสีดำ



Interpelvic process 1 อัน

บริเวณที่มีเกล็ด(Corselet)กว้าง

Auxis rochei rochei
Bullet tuna
ปลาโอหลอด

ครีบท้องแรกห่างจากครีบท้องที่สองมาก

แถบเฉียงสีดำแบบดุกคลื่น อัดกันแน่น

Interpelvic process 1 อัน

บริเวณที่มีเกล็ด (Corselet) แคบ

Auxis thazard thazard
Frigate tuna
ปลาโอขาว

ครีบท้องแรกอยู่ชิดกับครีบท้องที่สอง

แถบเฉียงสีดำ

จุดสีดำชัดเจน

Interpelvic process 2 อัน

Euthynnus affinis
Kawakawa
ปลาโอลาย

ครีบท้องแรกอยู่ชิดกับครีบท้องที่สอง

แถบสีดำ 4-6 แถบ ชัดเจน

Katsuwonus pelamis
Skipjack tuna
ปลาโอแถบ

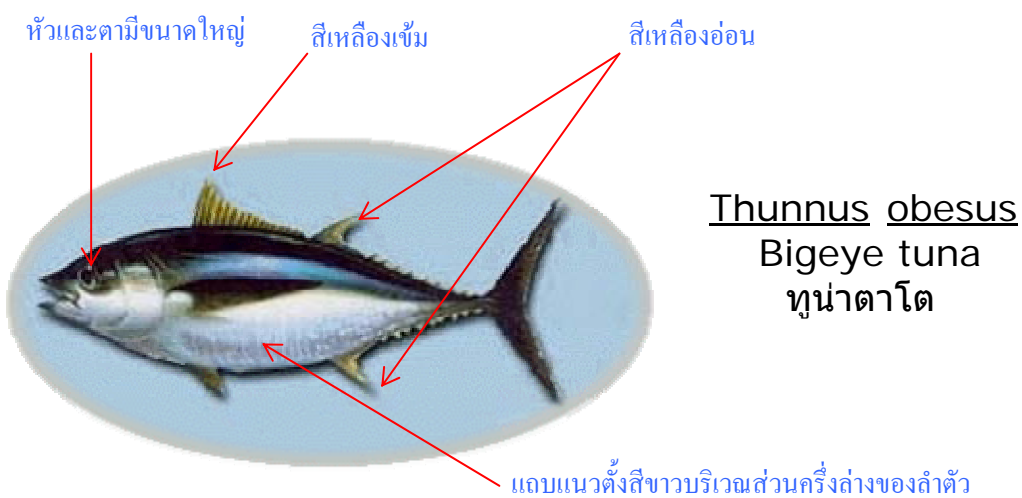
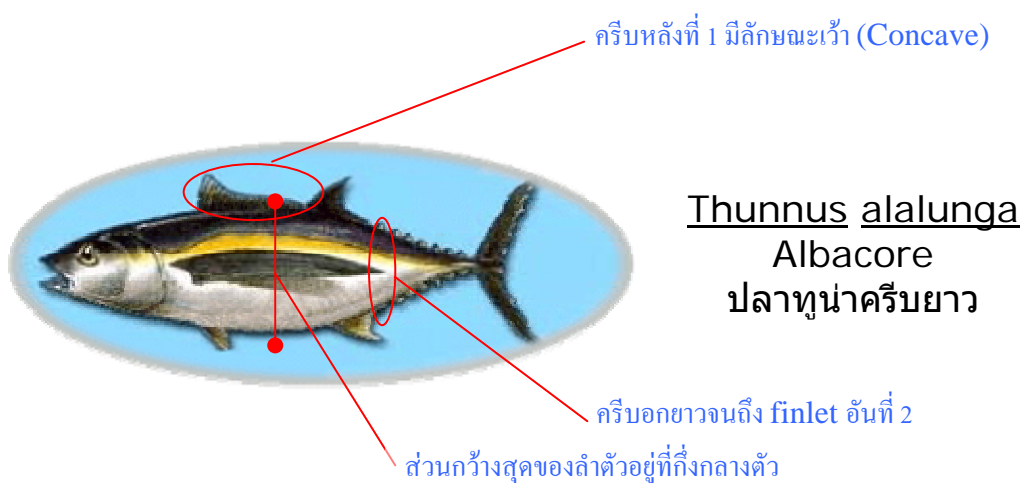
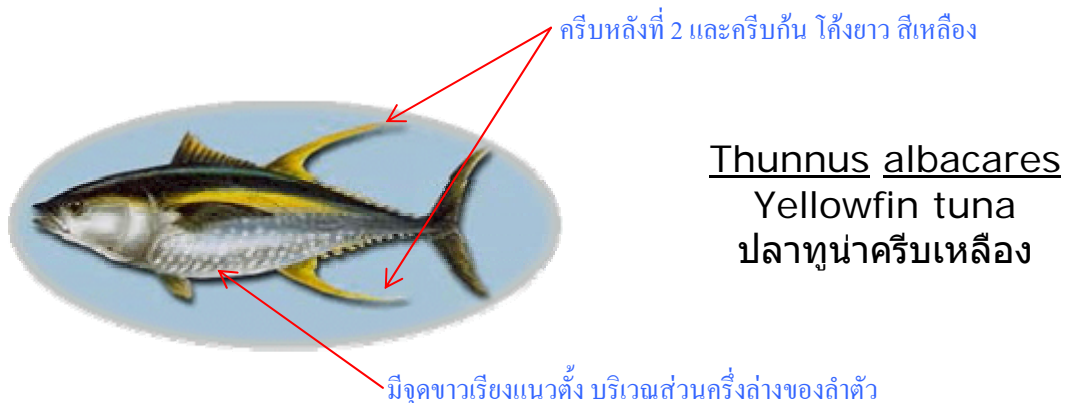
ปลายครีบท้องที่สองยาวกว่าครีบท้องแรก

คอคหางยาว

Thunnus tonggol
Longtail tuna
ปลาโอดำ

ครีบอกยาว

คู่มือการจำแนกปลาทูน่าในภาคสนาม



ค่านิยมสร้างสรรค์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ค่านิยมสร้างสรรค์ เป็นคุณธรรมประจำใจที่จัดทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงยึดถือ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการทำงานใหม่ ให้งานภาครัฐบังเกิดผลตามแนวทางของแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐที่มุ่งสร้างคุณประโยชน์สูงสุดให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ

ค่านิยมสร้างสรรค์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มี ๕ ประการ ดังนี้

๑. กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
๒. ซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ
๓. โปร่งใส ตรวจสอบได้
๔. ไม่เลือกปฏิบัติ
๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน



๑ กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

หมายถึง

- ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม
- เสียสละ
- ยึดหลักวิชาและจรรยาวิชาชีพ
- ไม่โอนอ่อนตามอิทธิพลใดๆ

๓ โปร่งใส ตรวจสอบได้

หมายถึง

- ปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส
- มีวิธีการให้ประชาชนตรวจสอบได้
- เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในขอบเขตของ

กฎหมาย

๒ ซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ

หมายถึง

- ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา
- แยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน
- มีความรับผิดชอบต่อประชาชน และต่อการพัฒนาปรับปรุงระบบราชการ

๔ ไม่เลือกปฏิบัติ

หมายถึง

- บริการประชาชนด้วยความเสมอภาคเน้นความ สะดวก รวดเร็ว ประหยัด และถูกต้อง
- ปฏิบัติต่อผู้มารับบริการด้วยความมีน้ำใจ เมตตา เอื้อเฟื้อ

๕ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

หมายถึง ทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเกิดผลดีต่อหน่วยงาน และส่วนรวม ใช้ทรัพยากรของทางราชการให้คุ้มค่าเสมอหนึ่งการใช้ทรัพยากรของตนเอง เน้นการทำงานโดยยึดผลลัพธ์เป็นหลัก มีการวัดผลลัพธ์ และค่าใช้จ่าย